

lertid allerede findes et privat Laboratorium, som foreløbig maa anses for fyldestgørende, og da det formentlig vil være rigtigt, inden man gaar til at oprette et nyt Laboratorium, til Undersøgelse af Levnedsmidler, at indhente flere Erfaringer om et saadant Laboratoriums Ordning og Virkemaade, kan Mindretallet — ligesom hele Udvalget i denne Samlings 1ste Afdeling og i forrige Samling (Till. B, Sp. 1971) — tilraade Thinget at samtykke i, at der for et Tidsrum af høist 3 Aar sluttes Overenskomst med et bestaaende privat Laboratorium i Kjøbenhavn. Som nærmere Begrundelse af Vædringsforslaget Nr. 2 henvises til den Skrivelse fra Professor B. Steir, der er trykt som Bilag 1 til Udvalgsbetænkning af 26de Marts 1889 (Sp. 1978—79), hvilken Skrivelse — paa Foranledning af Udvalget — har fundet sin Betrættelse i en ny Skrivelse (se Bilag II).

Allerede som en Følge af den foreslaaede Overenskomst med et privat Laboratorium (Vædringsforslag Nr. 2) indstilles Lovforslagets §§ 2—4 til Forkættelse (Vædringsforslag Nr. 3, 4 og 5).

Derimod maa Mindretallet fastholde ovennævnte 3die Hovedpunkt. Forvandlingen af Bødestraf til Fængelsstraf for pengegribte Sælgeres grovere Bedragerier og Forsælfkninger maa kaldes et virkelig Fremfærd. At udstemme alle Lovforslagets andre Paragrafer — hvilket vilde ske alene ved at vedtage Flertallets Vædringsforslag Nr. 1 — maa Mindretallet derfor paa det Bestemteste fraraade.

Desuden indeholde visse andre Paragrafer ogsaa andre utvivlsomme Fremfærd.

§ 5, der opmuntrer Salg af Brød efter Vægt, imødekommer saaledes et af Mange længe næret Duffe (jfr. Rigsdags-tidende 1888—89 B, Sp. 75). At den Modstand, som hidtil fra de fleste Bageres Side er reist herimod, næppe kan være grundet i praktiske Ulemper, fremgaar blandt Andet deraf, at Fællessagerier for Arbeidere (s. Ex. det i Horsens for 5 Aar siden anlagte), til Sælgeres og Kjøberes gjensidige Tilfreds-

Udvalgenes Betættninger.

hed, sælger Brød efter Vægt. Med den derved indhøstede Erfaring for Die har man fra flere Sider gjentagne Gange taget Ordet for et Raabud om, „at alt Brød skal sælges efter Vægt“. „Kun derved“ — hedder det i en Meddelelse herom — „vilde Folk have Garanti for, at de overalt faae det Brød for deres Penge, som de kunne tilkomme, eller som de tror at faae“. — Med Hensyn til den ændrede Affættelse af § 5, som Udvalgets Flertal foreslaar, forbeholdes nærmere mundtlig Begrundelse (Vædringsforslag Nr. 6).

Vædringsforslagene Nr. 7, 10 og 11, der danne en uadskillelig Enhed, tilfugte at lægge Ansvar for den forsvarlige Indpækning, Ompækning eller Aftækning paa de rette Personer. Forslaget stammer fra et Medlem udenfor Udvalget, til hvis Begrundelse under Sagens 1ste Behandling i Folkethinget den 23de Oktober 1889 herved henvises (se Folkethingets Forhandlinger Sp. 452—453).

Paa denne Lov maa det ventes, at den store Arbejderbefolkning sætter særlig Pris, idet den indser, at dens Belysere og Arbeidskraft for en stor Del ligefrem er betinget af gode og sunde Levnedsmidler, at Mangel derpaa forarsager baade fysisk og aandelig Tilbagegang, ja endog giver Rum for farlige og smitsomme Sygdomme (se Betættning af 26de Marts 1889, Sp. 1969). Allerede ved den i 1872 nedsatte Arbejderkommissions Betættning, afgiven den 25de Oktober 1878 (Side 114 fg.), blev en Lov om Tilfyn med Salg af Levnedsmidler stillet Arbejderbefolkningen i Udsigt. Det herved vakte Haab er atter og atter blevet skuffet. Rigsdagen har underkastet det 1878—79, 1879—80, 1880—81, 1882—83, 1883—84, 1888—89 og nu i denne Samling to Gange fremsatte Lovforslag ialt 25 Behandlinger uden ringeste Frugt. Mindretallet vilde derfor meget beklage, om Sagen ogsaa i denne Samling skulde strande, hvad det — efter Mindretallets Skjøn — uden Tvivl vil, dersom Vædringsforslag Nr. 1 vedtages af Folkethinget.